

[Grete Schødts]

nogle projekter, der ligger, og som ikke kan gøres færdige i sommerferien? Hvor ligger de? Fra hvilke kommuner kommer de? Hvad venter de på? Det er over for mig oplyst, at der ikke er nogen, der har ansøgt, så der ligger ikke nogen og venter. Der er ikke nogen, der ikke har fået svar. Jeg vil godt bede fru Kirsten Jacobsen om at svare på det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg ikke svare på det sidste først? Det er klart, at der ikke er nogen, der har ansøgt, og at der derfor ikke er nogen, der ligger og venter, hvilket jeg sagde i mit tidligere indlæg, for de onde kommuner beslutter jo selv, at der er tale om en væsentlig ombygning, for så har de ingen anledning til at bede om dispensation, og det er det vores pligt at rette op på.

Jeg kan også fortælle fru Grete Schødts, at i utrolig mange kommuner i landet er man i den situation, at man har haft fire gode plejehjem. De to af dem har man mistet, fordi de er bygget om, de to andre har man projekter for, som skal køre i efteråret, medmindre man vedtager en lov som den, Fremskridtspartiet har fremsat forslag om.

Fru Grete Schødts har meget lidt forståelse for, hvad problemstillingen i grunden er, når fru Grete Schødts gør det til et spørgsmål om personale. Fru Grete Schødts spurgte, om det i grunden ikke handlede mere om personale, end om hvad huset hed. Det handler om den status, boligen har! En 87-årig kan komme ind på et plejehjem efter den strenge visitation, der skal foregå, og bo som plejehjemspatient til vedkommende er 90 år, og fordi det så er en ond kommune, som lige pludselig beslutter sig til, at man ikke længere skal bo på plejehjem, men skal have tildelt en 65 m² forkromet ældrebolig med stort køkken og eget bad med fliser til loftet, skal man som 90-årig ud og købe møbler, gardiner, kopper og alt det, man i øvrigt har givet sine børn, til hele herligheden. Det er det, det handler om, og så statens økonomi i det.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Når jeg lytter til diskussionen her, kommer jeg til at tænke på en lille episode, jeg var ude for forleden dag, da jeg på en social institution blev vist rundt af én, der præsenterede sig som leder af et plejehjem.

Der gik lidt tid, og så spurgte jeg ham:

Når du siger, at du er leder af et plejehjem, er det så et plejehjem efter bilstandsloven eller et plejehjem efter ældreboligloven?

Så sagde han: Jamen det er et ældrecenter.

Ja, hvad mener du med det?

Det er selvfølgelig et af de nye, vi bygger i dag, men jeg kalder det et plejehjem, for det er et plejehjem, og det har de funktioner, der skal være på et plejehjem, og jeg synes, det andet er en tosset diskussion. Det, vi bygger i dag, er jo plejehjem, sådan som vi forstår det, med gode boliger af en bedre standard end den, vi kender fra de gamle plejehjem, som så mange af os var kritiske over for, men som havde døgnpersonale og ordentlige omsorgsfunktioner tilknyttet. Men der er selvfølgelig ikke mange ældre, der forstår, hvad man mener, når man siger, at det er ældreboliger med tilknyttede servicearealer.

For mig var det sådan set meget befriende at møde én, der arbejdede på et ældrecenter, og som kaldte det det, som jeg også synes vi skal kalde det: plejehjem.

Jeg mener, at den diskussion, vi har i dag, dækker over flere diskussioner, hvor jeg egentlig hører fru Kirsten Jacobsen sådan, at hun er imod, at man bygger boliger til ældre, der ikke kan klare sig selv, efter ældreboligloven, altså at fru Kirsten Jacobsen foretrak, at man byggede ældreboliger med omsorgsfunktioner tilknyttet efter bilstandsloven, og det er selvfølgelig et synspunkt, man kan have.

Men jeg mener, det er forkert, når fru Kirsten Jacobsen siger, at man i dag er tvunget til at bo i 65 kvadratmeter store luksuriøse lejligheder, hvis man skal bo efter ældreboligloven. Der er faktisk meget fleksible muligheder under ældreboligloven, der betyder, at man kan bygge det, jeg tror vi alle sammen forbinder med plejehjem, fuldt så godt.

For mig er det allervigtigste, at vi har en fælles målsætning, der hedder, at alle mennesker i dette land, der har behov for en plads på et plejehjem, skal have en plads på et plejehjem. Det er for mig den overordnede diskussion.

Den næste diskussion er så, efter hvilke love det skal ske. Skal det ske efter bilstandsloven, sådan som det gjorde i gamle dage, eller skal det ske efter ældreboligloven?

Jeg mener, at det kan gøres særdeles tilfredsstillende efter ældreboligloven, men hvor der